

Kdo je Duch Svatý? Umělci ho znázornují jako holubici nebo oheň. Holubice je čistá a pohotová, oheň hřeje a září. Rád bych Ducha Svatého viděl, ale nejde to. Je neviditelný, avšak v životě člověka je poznatelný – v jeho řeči, v pohledu, v gestech. I když ho nevidím, jeho působení však mohu hmatatelně prožít: nosím-li v sobě lásku, mám-li v srdci radost a pokoj, jsem-li trpělivý a snažím se být dobrým – pak mám Ducha Svatého. Duch Svatý dnes živě pů-

sobí v lidech, kteří si odpouštějí, v lidech, co si pomáhají, v lidech, co se dokáží podělit, v lidech, kteří se milují. Žijeme ve světě, který je plný zmatků a beznaděje, je plný lidského snažení proměnit svět. Ale my ho lidskou silou neproměníme. Můžeme však Bohu pomoci tím, že se dáme k dispozici Duchu Svatému, aby mohl působit skrze nás. On se do nás vlévá, naplňuje nás a skrze nás pak koná dílo dobra, lásky a pokoje.

P. Jarosław

POUŤ JANTAROVOU CESTOU V POLSKU 7.–12. 5. 2023

• • •

V neděli v poledne jsme se vydali na pouť tří farností: horažďovické, sušické a velhartické a průvodci nám byli naši kněží P. Mariusz (vedoucí), P. Jarosław a P. Robert. Cestovali jsme luxusním autobusem Setra.

Na každém sedadle byl připraven stručný plán našeho putování i s malými obrázky jednotlivých míst.

Kolem 19. h jsme překročili hranice (kousek od Ostravy) a téměř jsme míjeli rodiště P. Jaroslawa Wodzislaw Slaski (vzdálené cca 18 km). Mířili jsme do

Czestochowe, kam jsme dorazili po 21. h a ubytovali se v poutním domě hned vedle areálu na Jasně Hoře. Ráno jsme sbalili věci, uložili do autobusu a v 8.45 h jsme měli mši sv. v kapli P. M. Čenstochovské.

Potom jsme se společně modlili křížovou cestu na hradbách a ještě si prohlédli klenotnici, která obsahuje různé dary pro toto poutní místo. Po společné fotce u sochy Jana Pavla II. jsme měli rozchod pro osobní modlitbu, procházku a občerstvení. Ve 14 h

Mše sv. v kapli P. M. Čenstochovské

byl odjezd do Gdaňska a během této čereť nějakou rybu. Zpět k autobusu jsme dorazili po 21. h a vrátili se na nocleh do hotelu v Gdaňsku.

Kousek před Gdaňskem jsme zastavili na večeři, kterou pro nás připravili přátelé P. Roberta, po které jsme jim na poděkování zazpívali několik českých národních písní. V Gdaňsku jsme se ubytovali v hotelu a ráno jsme začínali v 7 h mší sv. v kostele sv. Brigydy (Brigity Švédské), kde už 14 let postupně dotvářejí jantarový oltář, vše z darů dobrodinců z celého světa. Oltář je tvořen za zlata, stříbra a 840 kg jantaru. Po snídani v hotelu jsme přešli autobusem k přístavu a odtud jsme vypluli třístěžňovou lodí na hodinovou vyjízdku podél přístavních doků, kde jsme měli i veliké zaoceánské lodě a také místo Westerplatte, kde 1. září 1939 začala druhá

Jantarový oltář v kostele sv. Brigity Švédské

Po snídani v hotelu jsme naložili zavazadla do autobusu a odjeli do městské části Oliwa, kde jsme navštívili katedrálu P. Marie (Katedra Oliwska) a vyslechli krátký varhanní koncert. Při krátké prohlídce chrámu jsme viděli připomínku prvního přijímání dětí po obou stranách pres-

Třístěžňová loď v přístavním doku

světová válka. Po této plavbě jsme ještě prošli s průvodcem staré město a také významné místo, kde v r. 1980 vzniklo hnutí Solidarita. Pak jsme se vrátili do hotelu na pozdní oběd v 15 h a po krátkém odpočinku jsme v 17 h odjeli do městečka Sopoty. Tam jsme se prošli po pláži asi 1 km a mnozí alespoň smočili nohy v moři. Došli jsme až k dlouhému molu a potom hledali, kde pove-

Původně protestantský kostel sv. Jana Boska

bytáře: malé překližkové postavičky andělů se jmény dětí.

Potom jsme prošli část místního parku a nahlédli do velkého skleníku s tropickými rostlinami. Pokračovali jsme kousek cesty autobusem do města Malbork, kde následovala prohlídka rozsáhlé pevnosti křižáckého kláštera, kterou tvoří trojnásobný zámek, kde bývaly zásoby jídla až na dva roky. Pevnost pochází ze 14. stol. a nyní je v ní muzeum. Potom jsme po 16. hod odjeli do Toruň, kde jsme se ubytovali v poutním domě

Pevnost křižáckého kláštera v Malborku

sv. Jana Pavla II. a spěchali na večeři, potom jsme měli volno.

Ve čtvrtek jsme v kapli toho domu měli ráno v 7 h mši sv., naložili jsme zavazadla do autobusu a po snídani odjeli do centra na prohlídku historické části města. Viděli jsme divadlo, kostel P. Marie, křivou věž, katedrálu sv. Janů (Křtitele a evangelisty) a také pomník i dům místního rodáka Mikuláše Koperníka. Na oběd jsme zajeli zpět do poutního domu a potom se vydali na poutní místo v obci Licheň Stary (poblíž města Konin). Tam jsme dorazili kolem 15. hodiny. Po ubytování jsme prošli s průvodkyní část rozlehlého areálu a také baziliku (největší v Polsku, osmá

Památník Jana Pavla II.

Společná fotografie poutníků

v Evropě a dvanáctá na světě). Byla postavena během deseti let, při stavbě se nestal žádný úraz a vše bylo uhrazeno z darů mnoha lidí. Z věže vysoké 142 m je rozhled do širokého okolí. Po večeři jsme se vydali na Golgotu, která je vystavěna z velkého množství různých kamenů (i barevných). Úzká cesta směřuje pozvolna vzhůru a prochází se skrze malé brány, kde jsou zobrazena jednotlivá zastavení křížové cesty. Na vrcholu této uměle vystavěné hory je docela velké prostranství

(cca pro 25 lidí) s Kalvárií (vysokým křížem a sochou P. Marie a sv. Jana). Na závěr dne byl v bazilice od 21. h APEL – modlitba se zpěvem a hudbou, zazněl i krátký úryvek z evangelia a potom byl uctíváný zázračný obraz zahalen. Ráno v 5.30 h je zase krátká bohoslužba s odhalením obrazu.

V pátek jsme společně začínali v 7 h mši sv. v nejstarší kapli této stavby, nyní zasvěcené polskému knězi a zakladateli Kongregace kněží mariánů (Neposkvrněného početí P. Marie), který zde byl 16. září 2007 blahověčen a 5. června 2016 byl ve Vatikánu svatořečen – Stanisław Papczyński (* 18. května 1631, + 17. září 1701).

Potom jsme se nasnídali, naložili kufry a cca v 9 h jsme se vydali na cestu domů, téměř 1 000 km.

Dáša Větrovská

V sobotu 13. května jsme přijeli třemi autobusy na náměstí v Příbrami. Odtud jsme společně pěšky putovali vzhůru Svatohorskými schody za Pannou Marií, jejíž sochu nesli dva silní muži. Socha Panny Marie, která byla předtím na několik týdnů na návštěvě v našich farnostech, totiž přijela s námi.

Na Svaté Hoře jsme pak prožili krásný den. V pravé poledne jsme v bazilice Nanebevzetí Panny Marie slavili s panem vikářem Jarostawem Zygmuntem a dalšími kněžími našeho vikariátu mši svatou.

V odpoledním programu byla pro dospělé připravena komentovaná prohlídka Svaté Hory a návštěva muzea. Více jak padesát dětí se účastnilo soutěží, ve kterých si připomněly důležité události spojené se Svatou Horou: záchranu rytíře Malovce, zázračné uzdravení slepého Jana Procházky i požár Svaté Hory. A protože všichni správně složili obrázky s texty modlitby růžence, nikdo neprohrál a každý si odnášel odměnu.

Nakonec jsme se s Pannou Marií Svatohorskou rozloučili májovou pobožností, kterou krásně doprovodil náš pan kaplan

P. Jenda Kulhánek hrou na nové svatohorské varhany.

Pán Bůh odměň všem kněžím i laikům, kteří se na pouti podíleli.

Další fotografie najdete ve fotogalerii na www.farnostsusice.cz.

Za poutníky Šárka a Vojtěch Šmídovi

SLAVNOST SV. JANA V NEPOMUKU

V úterý 16. května oslavil svátek patron české země sv. Jan Nepomucký. Velká slavnost i pouť z minulé neděle byly zasvěceny právě tomuto světci v Nepomuku. Sjeli se tam nejen někteří kněží našeho vikariátu, ale i z okolních vikariátů i jiných diecézí. Dohromady tam bylo 12 kněží, tedy jako 12 Ježíšových učedníků. Této velké slavnosti v Nepomuku předsedal P. Slávek Holý, který nejen krásnou homilií zaujal přítomné děti. Kostel totiž kromě poutníků, kteří přišli na tuto slavnost, byl plný žáků prvního stupně tamní základní školy. Bylo jich dohromady něco kolem

300, takže kostel byl opravdu plný. Tamní učitelé pojali tuto slavnost sv. Jana Nepomuckého jako projektový den a přišli se svými dětmi do kostela, aby se děti něco dozvěděly o Janu Nepomuckém, ale také o životě církve. Děti se také zapojily do slavení mše svaté, zpívaly pod vedením a s hudebním doprovodem svých učitelů písničky k sv. Janu, četly čtení i přimluy, přinesly dary apod.

Po skončení mše svaté dostaly pokyny od místního kněze P. Jiřího, který je požádal, aby se rozdělily do skupinek. Každá

skupinka dostala kartičku, do které se pak zaznamenávalo splnění účasti na jednotlivých stanovíštích. Na jednotlivých stanovíštích, které byly v okolí kostela sv. Jana a i sv. Jakuba, pak byli kněží, kapucíni, katecheté apod. Tam se pak děti seznamovaly s náplní a činností jednotlivých služebníků církve. Některé děti to opravdu zajímalo a zvědavými otázkami získávaly další cenné informace o církvi a o víře v Boha. Po skončení a splnění obchůzky všech stanovíšť čekala na děti odměna a občerstvení na zahradě místní fary. Kněží se pak odebrali na zasloužený oběd ke Švejkoví. Dané dopoledne bylo obohacující nejen pro děti, ale i samotné kněze a ostatní služebníky církve. Kéž Duch

Svatý vane správným směrem a osvítl též srdce mnoha dětí, které byly přítomny slavnosti sv. Jana v Nepomuku. Stojí za zvážení, zda podobnou akci neudělat též na ostatních místech vikariátu, aby se děti ze základních škol mohly dotknout života církve a života s Bohem.

Jiří Kopelent

VELIKONOČNÍ MALOVÁNÍ PRO RADOST DRUHÝM

• • •

(text psaný pro Sušické noviny)

Už je to nějaký čas, co proběhla akce „Obrázky od srdce pro naše nemocné“, kdy děti svými kresbami potěšily zdravotníky, ale hlavně pacienty sušické nemocnice, kteří v době covidu přišli o možnost návštěv. A když jsme předávali vrchní sestře 360 výtvarných děl, tak už tenkrát samovolně přicházela otázka: Zvládli by malí umělci něco podobného pro dědečky a babičky v domovech důchodců?

Čas uzrál o letošních Velikonocích. Spustila to nevinná otázka p. Tomáše Jahody, k ní se připojilo povzbuzení sušického faráře o. Jarostawa Zygmunta a rozhodla podpora p. Renaty Vácové, jež zaštiťuje sušické sociální služby, no, a pak už to jelo...

Téma obrázků tedy bylo velikonoční. Do takového naladění se koneckončů vejde jakýkoliv veselý, radostný či usměvavý obrázek: jak „velikonoční“ květina, tak „velikonoční“ traktor. Traktorů nakonec moc nepřijelo, ale na výkresech po-

bíhali beránci, skákali zajíci, z kraslic vykouvala kuřátka a porůznu štěbetali ptáci všeho druhu. Část kreseb také zachytila „velikonočně vybarvené“ motýly v rozletu. Z hezkých variací nás zaujaly speciální kraslice „na sto způsobů“ a kraslice proměněné v horkovzdušné balony, co prolétávají nad krajinou. Rovněž jsme si mohli „přivonět“ ke krásným květinám a vůbec jsme oceňovali početný zvěřinec. Motivů bylo samozřejmě mnohem víc: od sluncí a sluníček, přes srdíčka, rozličné postavy až po domy a domečky v krajině...

Kdo se tohoto výtvarného tvoření zúčastnil? Snad na někoho nezapomeneme: MŠ Smetanova, MŠ Tylova, KMŠ Duha Horažďovice, ZŠ Komenského, ZŠ Elanor Sušice, ZŠ TGM, ZUŠ Stachy, ZŠ Žichovice, ZŠ Hartmanice, ZŠ Dlouhá Ves, Gymnázium Sušice, Volnočasový klub Jonáš z Kašperských Hor provozovaný Charitou Sušice. Velké množství obrázků přišlo opět přes facebookovou skupinu Horažďovické maminy a další kresby donesli

skauti, rodiny ze Sušice, Petrovic, Svojsic, Čepic, Žichovic, Červených Dvorců a ze širokého okolí... Nechyběly ani „malůvky“ od dětí z Ukrajiny. Určitou novinkou bylo, že se zapojovali i lidé z různých koutů republiky, takže jsme zaregistrovali kresby z Plzně, Kladna, Brna a jako úplně první připutoval poštou obrázek z Litovle. Velmi všem děkujeme!

Shromážděná výtvarná dílka byla chvíli vystavená v kapucínském kostele sv. Felixe: prostě jsme je tam rozvěsili na prádělní šňůry do kaple sv. Kříže. A bylo co rozvěšovat: napočítali jsme 462 kusů „výtvarného prádla“. Když jsme rozesílali první fotografie této instalace „do světa“, tak od paní ředitelky Vácové došla tak srdečná a nadšená reakce, že takovou šumavská krajina zcela určitě ještě nezažila. V současné době jsou obrázky už v sušických domovech pro seniory a tam dělají radost jejich obyvatelům. Čtenáře asi napadne, jestli Velikonoce už dávno neproběhly. Spoléhali jsme na to, že podle církevního kalendáře velikonoční doba letos končí až 28. května.

Zaměstnanci sušických sociálních služeb s br. Petrem před rozvěšenými obrázky v kostele sv. Felixe

Možná se ptáte, jakou spojitost má velikonoční malování s kapucínou? Proč bratří něco takového vůbec organizovali? Ty, pro které se malovalo, docela dobře známe, protože je společně s kněžími z farnosti pravidelně navštěvujeme. A velmi rádi vzpomínáme i na návštěvu z domova pro seniory u nás. A ještě jednou: moc děkujeme všem výtvarníkům, bez nich by se ono předávání velikonoční radosti velmi těžko uskutečnilo.

br. Petr Petřivalský OFMCap.
Fotografie: Barbora Luhanová

PĚŠÍ POUŤ CHLAPŮ

V sobotu 20. 5. se po delší pauze uskutečnila pouť chlapů. Ráno jsme v počtu 11 poutníků začali úvodním zamýšlením v kostele sv. Václava. Odtud se pak putovalo přes Mouřenec až do kostela sv. Mikuláše v Kašperských Horách. Tam byla sloužena mše svatá. V průběhu cesty poutníky potkávala drobná zamýšlení směřující k zamýšlení nad blízkým slavením Sslání

Ducha Svatého, která posloužila k drobnému usebrání a prohloubení smyslu pouti.

Po mši svaté jsme se všichni odebrali na faru v Kašperkách, kde jsme se drobně občerstvili. Již se těšíme na pouť v příštím roce a pevně věříme, že se po-

čty poutníků ještě více rozrostou.

Damián Petr

Zdravíme z kláštera. Jak jsme prožili Velikonoce? Hezky, intenzivně, v pokoji a zároveň pracovně. Tedy někteří i s teplotou v posteli. Slavení jsme začali missou chrismatis v českobudějovické katedrále. Část kapucínské komunity během velikonočního třídní sloužila v Buděčicích a v Petrovích. Br. Jan ještě stihl Zelený čtvrtek v Kolině. A potom nám byl „shůry“ poslán o. Vojtěch Šivek, salesián, který našeho maroda zastoupil. Děkujeme všem za milá setkání během velikonočního pondělí.

Sr. Růžena s br. Petrem

Za zmínku stojí 22. duben, kdy br. Damián se Samuelem navštívili Rallye Šumava, málem jako závodníci. O den později jsme slavili třetí neděli velikonoční: ta je v sušickém klášterním kostele tradičně spojena s milostným obrazem Panny Marie Bolestné. Na mariánskou slavnost doputoval i br. Kryštof z brněnské komunity. Kazatel byl tentokrát z vlastních zdrojů: br. Petr a liturgii velmi krásně doprovázela Chevra. Jako bonus si lidé mohli prohlédnout vystavené obrázky, které děti malovaly pro místní seniory. Měli jsme je rozvěšené v kapli sv. Kříže. Této „akci“ je věnovaný samostatný článek.

Pár dní po slavnosti Panny Marie přišla zpráva: „Kdybyste chtěli, jsem teď na chvíli v republice a od 25. 4. budu u sester ve Strážově..., přijedete?“ Překvapivě se tak ozvala sestra Růžena, dříve naše olo moucká sousedka od sester Neposkvrněného početí Panny Marie, z níž se stala sestra trapistka. Aktuálně působí v Kall-Steinfeldu a potřebovala si vyřídít české doklady. Tak jsme zvedli kotvy a 2. 5. vyrazili do Strážova. Po společné mši sv. v kostele sv. Jiří se o nás sestry františkanky dobře postaraly a sr. Růženu jsme posadili „do křesla pro hosty“, byl čas i na sdíle-

ní o duchovních věcech. Večer jsme pak odjížděli s nákladem dřeva pro náš klášter. Krásné spojení duchovního a praktického...

Ve středu 3. 5. šli dva bratři, Jan a Petr, na zápis do mateřské školky na Tylově ulici. Ano, konečně! Ovšem šli tam jako doprovod dvou ukrajinských rodin, zároveň posloužili jako překladatelé. Malá Diana a Ilarion se ze školky nemohli ani odtrhnout, jak se jim tam líbilo. Ani se moc nedivíme..., za nás

třeba takové krásné hasičské auto ve školce nebylo. Ve stejný den jsme večer společně s terciárií oslavili 95 let naší varhanice p. Marie Antochové. Maruško, jsme za Vás moc rádi a ještě jednou gratulujeme!

Od 5. 5. klášter „přepadli“ naši přátelé z Moravy. Na druhý den jsme se s nimi vypravili do Kašperských Hor, do spřátelené rodiny, k Markovým. Nejdřív jsme si s průvodcem prohlédli kostel sv. Mikuláše a pak se šestnáct hladovců nahnulo do jedné chalupy. Někteří jedli i za tři... Ale zažili jsme velmi pohostinnou atmosféru, na kterou budeme dlouho vděčně vzpomínat, zvláště když se setkání překlátilo do hudebního večera.

Farnosti jsme drželi duchovní palce, když putovala po Polsku: děkujeme za posílané fotografie, díky kterým jsme byli

„Mladší“ p. Marie

Kapucínští přátelé z Moravy

„v obrazu“. A také jsme vzpomněli v modlitbě na všechny, kdo se 13. 5. vydali na vikariátní pouť na Svatou Horu. A moc oceňujeme výborný nápad Aničky Potužnickové přivést do farnosti kopii sochy Panny Marie Svatohorské, jež pak putovala po rodinách i po okolních farnostech (objevila se i u terciářů) a zároveň zvala na tuto pouť.

Panna Marie Svatohorská s terciářů

Rádi jsme přijali 16. 5. pozvání do Nepomuku. Přijeli jsme tam jako tři bratři v triku (br. Damián byl zrovna na Moravě) a čekalo na nás příjemné překvapení. O. Jiří Špiřík na pouť sezval místní školáky, věřící i nevěřící, takže při liturgii zpívalo 250 dětí..., a zpívaly skvěle. Na této kněžské pouti ke cti sv. Jana byl jako hlavní celebrant a kazatel „zaúkolován“ o. Vítězslav Holý a měl promluvu šitou na míru pro děti. Po mši sv. pak na žáky čekala nachystaná „seznamka“ – seznamka s církví. Kolem kostela a v přilehlé ulici

byla nachystaná zastavení, asi pět nebo šest, která vyjasňovala, co církev dělá. Např. u stanoviště „Církev pomáhá“ na děti „čihaly“ pracovnice Charity; nedařilo se od nás prezentovali kněží další rysy církve, na kapucínech bylo, aby představili církev modlicí se. A tak děti přicházely i k nám po jednotlivých třídách. Něco se dozvěděly o našem životě v klášteře, odnesly si poznatek, jak kapucíni vynalezli cappuccino, a zjistily, na co máme kapuci. Některé třídy byly velmi bystré a zároveň zvědavé: „Když se na nás podíváte, co myslíte, co to máme na sobě?“ A z davu se ozvalo: „To je přece hábit, to známe z Harryho Pottera...“ Hezky to o. Jiří Špiřík vymyslel! A děkujeme i za pohostění.

Za sebou už máme i pouť ke sv. Felixovi. Patrocinium jsme letos oslavili výjimečně 20. 5. Slavnostní bohoslužbě v 18 h předsedal o. Šebestián Smrčina, františkán, skaut a youtuber, jenž nyní působí v plzeňské komunitě. A myslíme si, že posluchače zaujal, když mluvil o dveřích srdce, o našich obavách je otevřít... a vpustit do svého „nepořádku“ Ježíše. Zároveň ukázal, jak byl svatý almužník Felix ponořený v solidárních vztazích a jak my tyto vztahy také potřebujeme. Liturgii moc pěkně doprovodila sušická „Kytařovka“. Na druhý den jsme se na dálku připojili k prvnímu svatému přijímání dětí u Sv. Václava, fandili jsme i odpolední májové pobožnosti v Kašperských Horách, která krásně propojuje lidi, večer se k nám na mši svatou podívala Chevra... A 28. 5. zveme na svatoodušní bohoslužbu s klatovským sborem Šumavan. Sbor do klášterního kostela přijede v rámci Festivalu duchovní hudby Šumava – Bayerischer Wald.

Zahrádka pod rukama br. Samuela vzkvétá, u bočního vstupu do kláštera a u jezírka se také objevila květinová výzdoba ve vydlabaném kmeni. Br. Damián se věnuje kanalizaci, trativodu a dalším technickým věcem kolem kostela

a kláštera. Aktuálně se připravuje též výměna oken na našich celách a v knihovně směrem do Dlouhoveské ulice. V okamžiku, kdy píšeme tento text, tak klášterem se ozývá sbíječka, kladivo a majzlík... Br. Jan dokončil přípravy ke křtu a s jednou rodinou už křestní slavnost prožil, další je ještě před ním. A bratři Samuel a Jan si pomaličku balí věci na pouť do Assisi, kam se vydadají spolu s terciáři.

Co můžeme prozradit z našich plánů? Budeme zapojeni do Noci kostelů, na Porciunkuli je jako host pozvaný o. Vojtěch Sívek a na slavnosti sv. Františka se potkáme s o. Markem Váchou. A také se

Bratři Damián a Samuel

Barevná zahrádka

na srpen plánuje FamilyCamp v Petrovčích. Už teď zveme...

bratři kapucíni

ZVONY A ZVONĚNÍ

Nedávno mne zaujalo úvodní zvolání šedesátého šestého žalmu: „Jásejte Bohu, všechny země...“, prostě mi nějak přišlo sympatické, že nás všechny žalmista vybízí k oslavě Boha. Ale pak jsem zjistil, že to samotné sloveso je malinko zvláštní: nemusí to být jenom radostné a oslavné volání, ale ono v sobě nese i význam: „dělat huk, křičet, řvát“, až to nabírá sílu válečného pokřiku... Ale nasměrování zůstává stejné: připomenout celému stvoření, aby se přiklonilo k Hospodinu a velebil ho za veliký skutky.

A co následuje po „Jásejte Bohu všechny země“? Žalmista volá: „Opěvujte slávu jeho jména...“ Tady to sloveso „opěvovat, zpívat“ zároveň znamená „hrát“, je to zpěv za doprovodu hudebních nástrojů. Spojuji si to s představou, že zpěv s hudebními nástroji dává slovům sílu doletět dál. A zde se mi líbí myšlenka, se kterou si hrají rabíni. „Opěvujte“ nebo „hřejte“ se řekne „zammru“ a rabíni tu vidí souvislost se slovem „zmórá“ – „větev“. A je za tím schovaná myšlenka roznesení a rozšíření Boží slávy: podobně jako když

se větve rozrůstají od kmene dál.

Žalmista se toho hlaholu a křiku nemůže nabažit, protože dál pokračuje: „Vzdejte mu velkolepou chválu...“ Tedy: „Dejte tomu grády...“, ať to stojí za to, ať se chvála skutečně rozšíří a roznese, kam jen to jde.“ A pak biblický text vyzýval: „Řekněte Bohu: Jak úžasná jsou tvá díla...“ Ona Boží díla nejsou jen krásná a úžasná, ale ona jsou přímo ohromující. V hebrejštině to slovo odkazuje až na bázeň před Bohem: Boží díla jsou dechberoucí, ale zároveň se před nimi cítíme jako nepatrní, maličcí, plní obdivu z Boží velikosti. Ona Boží díla v nás vyvolávají respekt jako Hospodin samotný.

Žalmista nás chce vést k úctě k Bohu, když vzápětí říká: „Ať se ti kořící celá země...“ Koření se, sklonění se je právě vyjádřením úcty. Vlastně k čemu nás žalmista připravuje? Proč takto máme vnímat Boha a jeho dílo, proč to jeho konání máme vidět jako nesmírné, velkolepé a ohromující? Domnívám se, že nás svatopisec celou dobu chystá na jednu událost v dějinách Izraele: „Moře proměnil

v souš; suchou nohou přešli řeku, proto se radujme v Bohu!"

Biblický autor nám jásozem a křikem připomíná velkou událost: vyvedení z Egypta, kdy Hospodin zachraňuje svůj národ a rozdělí Rákosové moře, aby Izraelité mohli projít po souši, vyjít z egyptského otroctví ke svobodě... A druhá část verše v originálu zřejmě opět mluví o mořských proudech..., připomíná stejný okamžik, popřípadě v nás chce vyvolat obraz přechodu řeky Jordánu a vstupu do zaslíbené země.

Kdybychom se pozorněji zahleděli do Písma, tak motiv přejítí Rákosového moře je velmi silný, Izraelité mají potřebu se k němu velmi často vracet. A je to pochopitelné: vždyť to byla událost, kdy jako národ zakusili neskutečnou Boží pomoc, je to něco naprosto přelomového v jejich dějinách. Najednou dává víc smysl, že nám celý žalm začínal jásozem, oslavou, chválením Hospodina...

To v nás může vyvolat otázku, jaký moment v křesťanství je podobně silný? Kde bychom měli také my mít potřebu chvály, díky, obrovské radosti? Nebo jinak se můžeme zeptat: „Víte, proč se obvykle třikrát denně rozeznívají kostelní zvony?“ Pravděpodobně tušíme, že je to kvůli modlitbě Anděl Páně. A jak se to tak stalo? Historie této modlitby a zvonění má víc dějových linek. Jestli dovolíte, propašoval bych tady linii františkánskou...

František z Assisi pravděpodobně někdy zažil, když např. mnišská společenství svoji večerní modlitbu zakončovala zvoněním. Tento zvyk se v průběhu 13. století postupně ujímal v Evropě. Ale František byl v dobrém slova smyslu poznamenán ještě jinou věcí. Když se vydal na Blízký východ, natrefil na muezziny, kteří svolávali muslimy ke společné modlitbě. František tím byl naprosto fascinovaný a zatoužil, aby něco podobného mohli prožívat i křesťané. A aby to bylo pozvání modlitbě, při které by se chválil Hospodin za přelomovou událost vtělení Božího syna.

Světce z Assisi měl tuto chválu spojenou i s eucharistickou úctou.

Píše na toto téma listy, třeba kolem roku 1220 máme zachovaný dopis adresovaný vládcům lidu, řekněme všem tehdejším prezidentům: „A tak velkou čest prokazujte Pánu mezi lidem vám svěřeným, aby každý večer bylo nějakým poslem nebo nějakým jiným znamením ohlašováno, že všemohoucímu Pánu Bohu má všechen lid vzdávat chvály a díky.“

Uvádí se, že v roce 1241 jistý františkánský bratr Benedikt Sinigardi z Arezza po návratu ze Svaté země začíná modlitbu Zdrávas slovy: „Anděl Páně řekl Marii...“ Svatý Bonaventura v Narbonských konstitucích (1260) nařizuje večerní zvonění na připomínku vtělení Páně a o tři roky později už jasně vyzývá spolubratry, aby při večerním zvonění třikrát pozdravili Pannu Marii slovy archanděla Gabriela... V roce 1318 potvrzuje papež Jan XXII. toto františkánské večerní zvonění s trojím Zdrávasem. Stejný papež tento zvyk pak zavádí roku 1327 v Římě.

Možná jste si všimli, že celou dobu se tady mluví jen o večerním zvonění. O ranním zvonění spojeném s modlitbou Anděl Páně máme první doklad v 80. letech 13. století v Konstitucích Tomáše I., benediktinského opata na Monte Cassinu. Ale toto ranní zvonění se v Evropě „zabydlelo“ až někdy v polovině 15. století.

A ještě nám zbývá polední zvonění. Mariánské zabarvení toto zvonění získalo až za papeže Kalixta III. Dostáváme se tak do roku 1456. Evropa je v ohrožení tureckými vojsky a papež vyzývá, aby se křesťané sjednotili při poledním zvonění modlitbou se třemi Zdrávasy (a pravděpodobně i modlitbou Otče náš), aby tak prosili o ochranu před tureckým nebezpečím. Právě v roce 1456 přichází jedno z křesťanských vítězství u Bělehradu.

V roce 1571 papež Pius V. uvádí modlitbu Anděl Páně v dnešní podobě. A my se ji můžeme modlit ve spojení s papežem o nedělích a svátcích ve 12 hodin,

i když zrovna nejsme na Svatopetrském náměstí.

A jak to máme v Sušici? Kapucínský kostel nás zve k modlitbě v poledne, když nepočítáme zvonění přede mší sv. A farní kostel sv. Václava? Ten je věrný trojímu zvonění: v 7 hodin ráno, v pravé poledne a pak večer v 17.45 h, kdy toto zvonění zároveň zve k bohoslužbě.

Naši úvahu jsme začínali hlukem, křikem, téměř až válečným rykem na oslavu

Boha a jeho skutků. Mohli jsme si uvědomit na historii vyvoleného národa, jak zásadní událostí bylo vysvobození z Egypta a přejítí Rákosového moře. A my si každý den můžeme připomínat a slavit – a to hned třikrát – převratnou událost, jakou je Boží vtělení. Tak až se rozezní zvony, můžeme se společně spojit v modlitbě Anděl Páně...

br. Petr, P. Jarosław

DESET LET MINISTRANTEM

Je to letos deset let, co jsem začal ministrantovat (na Velikonoce 2013). Na třetí pokus...

Zažil jsem od té doby všelicos: legrandu i vážné věci.

Zažil jsem ministrantování obrovské spoustě kněží, jáhnů, akolytů i biskupů. Nejmilejší je vzpomínka na biskupa Pavla Posáda, kterému jsem ale ministrantoval jen jednou.

Ještě chvíli jsem zažil o. Jana Löffelmana, otce Václava Hese, otce Jendu Turka.

Byl tu otec František Kroczek (všichni víme, o koho jde – nebo ne?), který celebroidal převážně v klášteře, neb byl kapucínský kněz. Byl to milý člověk.

Kdysi dávno jsem asistoval i o. Antonínovi Prágerovi, ten vždycky říkával: „No, když mi to ten kluk nedonese, tak si pro to zajdu sám...“ Inu, smutný svatý, žádný svatý.

Párkrát jsem ministrantoval i o. Slávkovi Holému, který, když viděl, že nesu konvičku s vodou, aby si mohl omýt ruce, a stojím tam jak tvrdé Y, napověděl mi potichu: „Musíš mi to nalejt...“

Vzpomínám na Tomase van Zavrela, důvěrně zvaného Fantomas, Marka Donnerstaga (ten měl přezdívku Čtvrtek). Rád sloužím s br. Petrem, s o. Jarosławem i s o. Jendou.

Dalo by se psát ještě hodně, o kně-

žích, o těch třech biskupech, kteří se za tu dobu vysídali, o jáhnech, o varhanících, zpěvácích, kamarádech ministrantech, akolytech atd. atd.

Jsou tu taky sestry řeholnice, kostelnice, katecheti, pastorační asistenti... a další a další. A nemohu zapomenout na Pavla a Aničku Blažků, kteří jsou dobrými dušemi našich sušických kostelíků.

Poslední, o kom bych rád napsal, byl nejdříve kamarád (ale to i potom), pak jáhen a nakonec farář Jirka Voráček. S tím měl člověk vždycky pocit bezpečí, ať už jsem (nebo jsme) ministrantovali, zpovídali se, slavili nebo jeli autem.

Milan Kotál, z Boží vůle ministrant

Ve farnosti, s farností

Je krásné, jak ve farnosti existují různé živé skupiny, kterou si může každý vybrat dle své životní zkušenosti, potřeby a zaměření. Žít tedy nejen ve farnosti jednou za týden na hodinu, ale i s farností, s jejími potřebami, v jejích společenstvích. Také je taková živá farnost otevřena i lidem z okolí, kde třeba takovou možnost zapojení nemají.

K tomu velmi napomáhá tento Farní zpravodaj, vývěsky na kostelech a i třeba aplikace Farnost do kapsy.

V církvi, s církví

Tvoříme nejen své farnosti, svá společenství, ale žijeme ve své církvi. I zde můžeme být informováni o všem, co se v životě církve děje a využívat možnosti, které nám nabízí. Křesťanské pořady na ČT 2, televize NOE, či rozhlasová stanice Proglas. Internetových nabídek je velké množství, zde je však, jak je na internetu ve všech směrech nutné, být opatrnými, zde prezentované názory konfrontovat s dalšími skutečnostmi, nespadnout jen do jedné sociální, či křesťanské bubliny.

Církev je velmi živá, žít s církví znamená tedy zajímat se co se v ní děje. Pro nás je zřejmě další objektivní zdroj Katolický týdeník.

Pro ty, kteří tento týdeník dosud neznají, tak pár slov k němu. Protože církev žije uprostřed světa, jsou zde i informace

ze světa, křesťanské kultury a hlavně ze života světové církve, o jejích starostech i radostech. Také fejetony, příslušné čtení z Písma a homilie. Pak jsou zde publikovány názory opravdových odborníků na ožehavé události, které nás znepokojují. Týdeník přináší zprávy z diecézí, má velmi oblíbenou rubriku „Bůh v mém životě“, kulturní rubriky, inzerci i přehled vycházejících knih a jejich recenze. Lze sledovat nejdůležitější články i s mnoha odkazy na křesťanské weby na www.katyd.cz. Katolický týdeník vychází s církevním schválením.

Ve světě a se světem

Bohužel, i někteří naši věřící ve farnostech aktivně rozšiřují polopravdy o dění u nás a ve světě, které nás mohou znejistit a můžeme dojít k názoru, že kdoví kde je pravda a kdo je oběť a kdo je viník. Právě na stránkách Katolického týdeníku lze najít odborné a objektivní informace vycházející z ověřených faktů. Nežijeme jako katolíci ve vzduchoprázdnu, ale ve světě, který nám Bůh světlil a my máme za něj každý svým dílem zodpovědnost.

V tomto čísle bych rád seznámil s některými knihami, které nás mohou oslovit, posunout dále v naší víře, ale i pobavit a pootevřít nové chápání Písma.

Václav Volenec

ČTENÁŘSKÉ OKÉNKO • • •

Vroce 1994 vyšla v nakladatelství Vyšehrad knížka „**Farnost na blatech**“ Toona Kortoomse.

Dobrácký františkánský mnich je pověřen zastupováním v civilizaci nedotčené farnosti. Čtenář sleduje jeho příchod na blata v odlehle oblasti Holandska, spolu s ním se seznamuje s tvrdými životními podmínkami místních lidí a jejich osudy, sleduje boj faráře a jeho protihráče lékaře na zvelebení obce i za duše

a zdraví farníků. Vše je pojata s úsměvnou ironií, včetně pohledu na působení církve a komunální politiku.

Knižka je k dostání za pár korun v online antikvariátech. Přečtete jí jedním dechem!

V anketě Katolického týdeníku o nejlepší knihu dostala nejvíce hlasů publikace Pavla Hoška „**Chasidské příběhy**“. Je to spíše o chasidských příbězích, o chasiddech, což byla židovská enkláva na

východě, dnešní Zakarpatská Ukrajina, východní Slovensko a přilehlá část Polska. Bohužel, během války byli všichni tito Židé vyvražděni až na několik jednotlivců, kterým se podařilo včas utéci. Při čtení si uvědomíme, co vše máme společné se svými staršími bratry ve víře. I náš Zakladatel byl vlastně chasidem. Uvědomíme si, že Židé nejsou jen dodržovateli všech možných předpisů, zákazů a příkazů.

V druhé části knihy jsou uvedeni někteří chasidští spisovatelé a další, vycházející z jejich příběhů a života, například Ivan Olbracht.

Knihu lze objednat v Sušici v prodejně

knih Kosmas.

A do třetice knížka, o které napsal zpěvák skupiny U2 Bono: „nemůžu tu knihu odložit“.

Je to kniha **Univerzální Kristus** od Richarda Rohra. Tehdy si plně uvědomíme část vyznání víry týkající se druhé božské osoby. Není to kniha na „jeden záťah“ a je dobré mít Biblii po ruce. Knížka je pro náročnější a trpělivé čtenáře, ale budou odměněni rozšířením pohledu na naší víru. I tuto knihu lze objednat v prodejně Kosmas.

Marie a Václav

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ V SUŠICI

• • •

V neděli 21. 5. se v děkanském kostele uskutečnila slavnost, při které udělil o. Jarosław svátost eucharistie deseti dětem.

Fotografie:
Katka Fuksová,
Člověk a víra

NOC KOSTELŮ – PROGRAM V SUŠICI A OKOLÍ

Kostel sv. Václava

- 18.00 h • Mše svatá
- 19.00 h • Biblické tance
- 19.30 h • Duchovní zastavení
- 20.30 h • Popelka Nazaretská v podání chrámového sboru
- 21.30 h • Chvály (slovem a hudbou), duchovní zastavení
- 22.30 h • Zakončení, požehnání městu, Svatováclavský chorál

Kostel sv. Felixe

- 18.00 h • Ticho jako v kostele (prohlídka kostela, ztišení, možnost duchovního rozhovoru)
• Prohlídka liturgických věcí v sakristii a chóru
- 19.00 h • Chevra (vystoupení sušické chválové skupiny)
- 21.00 h • Komentovaná prohlídka kostela
- 22.00 h • Zakončení, požehnání městu

Kaple sv. Andělů Strážných

- 17.00 h • Otevření areálu
- 18.00 h • Chvály (vystoupení sušické kytarovky)
- 19.00 h • Prohlídka kaple, ochutnávka mešních vín, možnost rozhovoru
- 21.45 h • Zakončení, modlitba

Kostel Nanebevzeří Panny Marie

- 17.00 h • Vystoupení ZUŠ Sušice
- 19.00 h • Kytarové sólo
- 19.30 h • Koncert Ewa Pankowska (soprán) / Tomáš Hostýnek (klavír)
- 22.00 h • Zakončení, modlitba

Kaple sv. Rocha

- 17.00 h
- 18.00 h
- 19.00 h • Vyprávění o sv. Rochovi, prohlídka kaple, aktivity pro děti
- 20.00 h
- 21.00 h
- 18.00 h • Komorní chlapecký sbor ZUŠ Sušice
- 22.00 h • Zakončení, modlitba

Kostel Panny Marie a sv. Petra a Pavla (Albrechtice)

- 19.00 h
- 20.00 h • Prohlídka kostela
– seznámení s historií
- 21.00 h
- 21.30 h • Zakončení, modlitba

POUTNÍ MŠE SVATÉ 2023 SUŠICE A OKOLÍ

28. 5.	neděle	Kochánov (kaple P. Marie Lurdské)	14.00 h
4. 6.	neděle	Odolenov (kaple P. Marie Pomocné)	12.00 h
11. 6.	neděle	Dobrá Voda (posvícení)	13.30 h
25. 6.	neděle	Svojšice (sv. Jana Křtitele)	12.00 h
1. 7.	sobota	Albrechtice (sv. Petra a Pavla)	15.00 h
2. 7.	neděle	Petrovice (sv. Petra a Pavla)	10.30 h
8. 7.	sobota	Prášily (na základech zbořeného kostela sv. Prokopa)	14.00 h
16. 7.	neděle	Kašperské hory (kostel sv. Markéty)	9.30 h
16. 7.	neděle	Dobršíň (kaple P. Marie Karmelské)	11.00 h
16. 7.	neděle	Rok (kaple P. Marie Karmelské)	14.00 h
13. 7.	neděle	Jiříčná (kaple sv. Anna a Jáchym)	15.00 h
21. 7.	pátek	Kaple sv. Anny	16.30 h
23. 7.	neděle	Chmelná (kaple sv. Anna)	13.00 h
30. 7.	neděle	Kaple Annín (sklářská kaple)	11.00 h
2. 8.	středa	Sušice (P. M. Andělská z Porciunkule)	9.00, 11.00 a 18.00 h
4. 8.	pátek	Kašperské Hory (kostel sv. Markéty)	16.30 h
5. 8.	sobota	Kašperské Hory (kostel P. M. Sněžné)	17.00 h
6. 8.	neděle	Kašperské Hory (kostel sv. Markéty)	10.00 h
6. 8.	neděle	Kašperské Hory (kostel P. M. Sněžné)	15.00 h
12. 8.	sobota	Srní – Hauswaldská kaple	10.00 h
12. 8.	sobota	Srní – filiální kostel Nejsvětější Trojice	12.00 h
15. 8.	úterý	Sušice (Nanebevzetí P. Marie)	18.00 h
16. 8.	středa	Sušice (kaple sv. Roch)	18.00 h
20. 8.	neděle	Ostružno (kaple Nanebevzetí P. Marie)	14.00 h
27. 8.	neděle	Rejštejn (filiální kostel)	11.00 h
27. 8.	neděle	Libětice (oltář u křížků)	15.00 h
3. 9.	neděle	Sušice (kaple Anděla Strážného)	11.00 h
9. 9.	sobota	Stará Hůrka (kaple Povýšení sv. Kříže)	14.00 h

Další rozpis poutních bohoslužeb bude umístěn v zářijovém čísle...

Aktuální rozpis naleznete na webu www.farnostsusice.cz/poutni-mse

- Ne 28. 5. Festival duchovní hudby a mše sv. u kapucínů;** jste zváni do kapucínské kostela sv. Felixe v **18.00 h.** V rámci Festivalu duchovní hudby zde vystoupí během mše sv. klatovský sbor Šumavan. Na tento den připadá **slavnost Seslání Ducha Svatého.**
- Pá 2. 6. Noc kostelů;** tradiční **oblíbená akce** se uskuteční po celé České republice. V Sušici bude otevřený farní kostel sv. Václava, kapucínský kostel sv. Felixe, kostel Nanebevzetí Panny Marie (Matky Boží), kaple Andělů strážných a kaple sv. Rocha. V Albrechticích kostel sv. Petra a Pavla. Srdečně zveme k návštěvě.
-
- So 3. 6. Ministrantská schůzka na faře;** zveme všechny kluky a holky ministranty a zájemce o ministrování na pravidelné setkání na faře a v kostele v sobotu od 9.30 do 11.30 h. Těšíme se na Vás.
- So 3. 6. Cappuccino u kapucínů;** bratři kapucíni srdečně zvou po ranní mši sv. na cappuccino do klášterního refektáře.
- So 3. 6. Malé chvály s kytarovkou;** sobotní 20minutové chvály se uskuteční po večerní mši svaté. Mše sv. začíná v 18.00 h.
- Ne 4. 6. Nedělní dětská mše sv. s Chevrou;** mše sv. v děkanském kostele v 9.00 h. Liturgii hudebně doprovodí chválová skupina Chevra.
- Čt 8. 6. Slavnost Těla a Krve Páně na Andělíčku;** rádi zveme v 18.00 h na mši sv., po které bude následovat eucharistický průvod s přímluvami. Vezměte s sebou upletené věnečky a pro děti košíčky s kvítky.
- Ne 11. 6. Chválová skupina Chevra;** večerní liturgii v klášterním kostele v 18.00 h doprovodí sušická chválová skupina Chevra.
- Po 19. 6. Modlitby žen;** společná modlitba žen v klášteře **od 20.00 h**, možnost ke svátosti smíření, duchovnímu rozhovoru nebo přímluvné modlitbě.
- Ne 25. 6. Farní odpoledne;** srdečně zveme všechny farníky na farní odpoledne s občerstvením od 15.00 h na farní zahradu v Sušici.
- Čt 29. 6. Mše sv. s požehnáním na prázdniny na Andělíčku;** v 18.00 h zveme všechny na slavení mše sv. na Andělíčku s poděkováním za uplynulý školní rok a požehnáním na prázdniny. Děti mohou jako poděkování přinést kytičku, kterou ponесou v obětním průvodu.

Vydává **Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice**

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 3 / 2023 (207), vyšel dne 27. 5. 2023.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 18. 8. 2023.